

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Hétféli szám 2 kr.

Megjelen minden **hétfőn** délelben, **szerdán**, **pénteken** és **vasárnap** reggel.

Felelős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája, Kazinczy-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Vojnich palotában.
Telefon szám 42.

Nyitlister soronkint 20 krajczár.

Még egy szó. . . .

Uram, Lévai Simon ur, nem óhajtom, hogy félre értsük egymást. Tetszik tudni nem óhajtom, hogy Lévai Simon a puritán ember, kit tisztelettel szereztek illetni akkor is, mikor ellenfelem, nem érdemli meg, hogy ő Lévai Simonért a publicistáért bűnhődjék.

Nem akarnék igazságtalan lenni s nem akarom Lévai Simon a polgárt és férfit tollam hegyére tűzni, azért a Lévai Simonért, aki férfiasan tud gondolkodni, de annál kevésbé tudja gondolatait írásban kifejezni.

Nem akarok megfelelni uram önnek, aki naiv egyszerűséggel ügylátszik akaratlanul és ügyetlenül olyan citátumokkal kelleltenkedik, amelyeknek tekintélye csak onnan ered, hogy a bibliából vannak véve, de amelyek éppen nem illenek oda.

Látja kérem, gyanúithat bennünket azzal, hogy a hatalom napján sütkérezünk, hogy a polgármesterrel paktumot kötöttünk, — ezzel nem törődünk, ön joggal haragudhatik mindenkire aki nem szegődik az ön zászlaja alá, — de nagyon komikus az, hogy ön ciztálja ránk azt, hogy boldogok a lelki szegények.*

Hát hadd legyenek boldogok.

De mindezek nagyon egyéni vélemények és egyesekre vonatkoznak, ennél fogva önnek sincs kifogása az ellen, hogy ebben az irányban ne folytassuk a vitát.

Az azonban nagyon is illeti a közérdeket, — hogy ön a kezében tart egy zászlót, amelyet a nyilvánosság előtt lobogtat, és amely zászlóra ráírta a városi közügyek megvédésének jelszavait, amely zászlóval harcra indult a polgármester ellen — és eddigelé még csak egy fél tuczat ember se szegődött ön mellé. Legalább nem tudom, hogy szegődött volna. Nagyon szeretném, ha az ellenkezőről meggyőzne.

Azt hiszi kérem, hogy gunyból említem ezt? Nem, ehhez nem volna lelkem. Bizonyítéknak kell ez nekem, amelylyel igazolnom kell azt, hogy ön a kijelölt harc sikertelenségének tuda-

tában van, — vagy legalább is kell, hogy legyen.

Meg is mondom, hogy miért és látni fogja, hogy igazam van.

Akkor amidőn ön diadalmasan tért vissza Szegedről a megnyert sajtóperrel — ön megnyugodott babérain. Ugy gondolkodott, hogy elértem amit akartam, bele is fáradtam, bizony jó lesz pihenni.

Ezután következett egy újabb korszak amelyet méltán nevezhet el ön a saját diadala kudarcának.

Ön tiszta ügykezelésért rajngott. S ön jól látta, hogy rosszabbakká lettek az állapotok mint valaha voltak.

Szervezett ön ekkor egy pártot, — tett valamit ekkor, hogy elérte sikerét biztosítsa? — úgy tudom: nem.

Úgy tudom, hogy még a tollat is letette. Hát nem is ez volt a hiba, mert ezen a téren nehéz lett volna boldogulni.

Szóval hatalmas pauzát tartott ön is meg az ön rendelkezése alatt álló „Szabadkai Hirlap” is — sőt ha jól tudjuk a nevezett lap — valahogy még össze is békült úgy suttymban észrevétlenül a polgármesterrel.

De ez alatt nagyon sok történt ám amit önnek elhallgatnia nem lehetett, — már t. i. önnek aki ma elé áll újra az egy izben letett zászlóval a kezében és azt kiáltja a pusztába: Tisztelt közvélemény megállj — és emlékezz vissza 10 évvel ezelőltre, mert akkor a gyümölcsfakertész története így kezdődött, — tisztelt közvélemény tessék visszaemlékezni 6 évvel ezelőltre, — 3 évvel ezelőltre mert ekkor ez és ez történt — jussanak eszedbe a Mamusits Lázár bűnei és ezekért a bűnökért de nyomban feszítétek föl Mamusits Lázárt.

Önnek most csak nem rég futott eszébe, hogy ime itt az ideje, hogy most de rögtön: crucifiate.

Mi nem mondtuk ezt, hanem a helyett lépten nyomon amikor csak egy félig görbe dolgot lártunk vagy megtudtunk, megtettük kötelességünket, felhívtuk a nyilvánosság figyelmét minden visszáságra és egy betűvel sem foghatja ránk sem a Szabadkai Hirlap sem pedig Mamusits Lázár, hogy va-

lami nagyon kiméletesen bántunk volna el a polgármesterrel — mondom a polgármesterrel mint közhivatalnokkal.

Igaz, hogy Mamusich Lázár ellen az ön szellemében nem harcoltunk — és támadásunk ment maradt attól a haragtól és gyűlölettől melyet joggal vagy nem joggal, ezt mi nem tudhatjuk, ön táplált a polgármester ellen.

Avagy a hirlapirói kötelesség teljesítés követelheti tőlünk azt, hogy mi a Szabadkai Hirlap gyűlöletét feltétlenül átörököljük?

Nem elegendő, hogy vizsgálatról vizsgálatra kényszerítettük a hatóságot, — nem elegendő, hogy mégis legalább valami eredményt értünk el — holott az önök gyűlölete csak indulatokat szült, anélkül, hogy a közvéleménynek csak valami kézzel fogható szolgálatot tett volna.

Igenis ezért térnek el irányaink. Mi kerüljük és fogjuk is kerülni a meddő harcot és ha kisebb eredményeket is fogunk elérni — de nagyában mégis ellensúlyoztuk a törvénytelenégeket és megfékeztük a tulkapásokat. Igaz, hogy ezen ténykedésünket sem akceptálta a Szabadkai Hirlap — de elismerte az egész magyar sajtó, amelynek semmi érdeke sincs, hogy kegyünket keresse.

Nem egy kellemetlenségünk akadt ebből, — és éppenséggel nem dicsekedhetünk egyetlen egy elismerő okmányival sem amelyet a hatóságtól kaptunk, és úgy amint meg vagyunk győződve, hogy önök nem kaptak újévi ajándékot, mi sem adtunk okot valami ilyesmi elismerésekre.

Joggal várhatjuk el tehát, hogy harczunkat éppen önök tartásuk tiszteletben — épúgy amint sokkal föltötte állónak tartjuk az önök működését azon sajtó organumoknál amelyekről még csak beszélni sem lehet.

S mert ezt a jogunkat feltétlenül érezzük, s mert a vita hevében is distinguálni tudunk, csak visszautasítjuk azokat a bibliai citátumokat amelyek visszaszállnak arra, aki azokat ciztálja — és tovább nem fejlesztjük a személyeskedéseket.

Ne vádoljanak tehát lelki szegény-

séggel, amikor ahhoz is van lelkünk, hogy lemondjunk arról az elismerésről, amelylyel adóznának nekünk azok az ellenzéki férfiak, akik csak titokban mernek tapsolni önöknek is mikor a legkiméletlenebbül ütik a polgármestert. Higyjék el, hogy az emberek nagyon hamisak, hogy szeretik látni azt, hogy mások összekapnak. Mi ezek előtt semmiféle népszerűsége szert tenni nem akarunk és egyedüli direktívánk a saját meggyőződésünk.

A közügyek mezején mi dolgoztunk és nem pihentünk. És ime mégis önök akarják megtartani az aratást. Ez nem volna baj — csak hogy az önök aratógépe egy negyed óra alatt akarja elvégezni azt a munkát — amelyhez több idő kell. Mi számolunk ezzel a körülménnyel és fokról fokra közelebb is jutunk a közügyek purifikálásától várható eredményhez.

Nem vonjuk kétségbe a mi nyilvános szereplésünkre vonatkozó kritizálási jogukat — de önök sem vonhatják vizont a mi jogunkat.

A nagy közönség dolga azután megítélni, hogy melyikünk iránya helyesebb!

Különfélék.

— **Az új bácsi püspök bevonulása.** Ujvidékről írják: Vasárnap d. u. 5 órakor tartotta Sevits Mitrofan az ujonnan felszentelt bácsi gör. kel. püspök szentes bevonulását ujvidék székhelyébe. Már a korai délutáni órákban óriási népiömeg hullámozott jáz utcákon, melyen a menet bevonulandó volt. Sokacok, szerbek, tótok, Bácska összes nemzetiségei összesereglettek a közeli falvakból a nagy látványosságra, népies öltözeteikkel általános érdeklődést kelte. A Duna utca torkolatánál óriási diadalkapu volt felállítva, honnan egészen a székesegyházig a szerb iskolák, tűzoltók, és más egyéb szerb egyesületek vontak kordont. Végtelen kocsisor telve a szerb hitközség tagjaival vonult az új püspök elé a karlocai országútra, hol is Popovits Péter a szerb hitk. elnöke szerb nyelven üdvözölte. Számátalan mozsárlövés hirdette, hogy a menet megindult. A diadalkapunál a városi tanács élén Petzy Popovits István polgármester szintén szerb nyelven tartott lendületes beszéddel fogadta, mire a főpap röviden válaszolt. Innen az elébement és alájárendelt papásg hódolatát fogadván annak kíséretében gyalog a székesegyházba vonult. A bejáratnál egy kis ünnepi incidens zavarta meg az ünnep magasztosságát. A midőn Sevits a templomba lépett a menyegzetről egy jókora darab levált és csekély hijjáu, hogy meg nem sebesítette a belépő püspököt. Városszerte rosz omennek tartják ezt. A templomban felolvasták Brankovits patriarka megerősítő levelét azután pedig Sevits rezidenciájába vonult, hol kenyérről és soral fogadták. Majd a küldöttségek hosszu sorát fogadta. Elsőnek dr. Flatt Viktor főispánt fogadta. Este fátylas menet és katoná zene volt az új főpap tiszteletére.

Az egész város ki volt világítva. Óriási népiömeg hódolást mélt meg a késői esti órákban is az utcákon.

— **Névmagyarosítás.** Weisz Ferenc helybeli sertéskereskedő, Antal és Sándor nevű k. gyermekeinek nevét belügyminiszteri engedéllyel „Vass”-ra változtatta.

— **Hazaifas szerb pap.** Mns. Popovity Pántó petróvoszellői szerb plébános a következő levelet intézte Zsilinszky Mihályhoz mint a kormány képviselőjéhez: „Mint szerb író, valamint a „Szerb Maticza” irodalom szakaszának tagjaként ez a szilárd meggyőződés, hogy valaki egyúttal jó hazafi és jó szerb is lehet, legkedvesebb kötelességemnek tartom hogy a nemzet nagy géniuszának, a halhatatlan Petőfi eleste ötvenedik évfordulója alkalmával bámulatomat és hódolatomat az egész világtörténelemben ritkán található oly költő iránt kifejezem, ki úgy mint a skót bárdok és szerb guszlárok, a szabad ágról oly elragadóan énekelni és oly hősiessen érte meghalni tudott. Egyúttal mélyen meghajlom oly nemzet előtt, mely nagyjait oly magasztosan ünnepli! Végre bátorokodom méltóságodat, mint magas kormány képviselőjét, kinek ezen alkalommal is a nekem megtett jó tettért őszinte hálámat ismételné bátorokodom, legalázatosabban felkérni, méltótlásuk ezen üdvözlőmet legyes tudomásul venni és Petőfi-ünnep rendező bizottságával közölni. Bács-Petrovaszellő, 1899. jul. 26-án, méltóságodnak legalázatosabb és leg-hálásabb szolgálja mns. Popovity Pántó g. k. szerb plébános.”

— **A Geiger-féle lopás tettesei Szentesen.** A mult héten betörték: szentesi m. kir. adohivatalba és a pénztár ajtójának fölfeszítése után 22 darab leltében levő zseborát és egy arany láncot vittek el a hivatásos férfiak. Pénztárhoz azonban nem juthattak, mert a keltős falu pénztár átfurattására már nem volt elegendő idejük. Á véletlen aztán előkerítette a tetteseket. Pénteken ugyanis Szőke Gábor gátortól elloptak egy csónakot. Szőke rögtön értesítette telefonon a tiszparti község csendőrségeit a lopásról. Csakhamar megérkezett a felelet Mindenszentről, hogy Pap őrmester két gyanus embert fogott el a Tiszán, akik a Szőke csónakján haladtak Szeged felé. Mikor a csendőroket megpillantották, a két jómádár elárulta magát és a vízbe ugrottak. Gyanus volt a ladik talvajok erőlködése a csendőroket előtt, s minden erejüket megveszítve, kifogták őket a Tiszából s bekisérték nyomban a lakatnyába. Megmoltásuk alkalmával előkerült öblös zsebeikből az illavai fegyház elbocsájító levele, melyből kitűnik, hogy a két jómádár a szabadkai hírhed negyedmillios betörését kiállották a rájuk mért büntetést.

— **A 19-ik század legnagyobb bűne.** A »Szabadka és Vidéke« — tessék elhinni, hogy ez nem tréfa — komolyan azt írta legutóbbi számában, hogy »a 19-ik század legnagyobb bűne az antiszemitizmus.« Ezt írta abban a cikkben amelynek a címe »A kórházi ügyek.« Ugyanebben a cikkben azt is írja, hogy »Hát azt minek nevezhetjük, ha a Krisztust minden nemzetnél jobban gyűlölő zsidó népnek egy fia komoly arccal kezdi« stb. stb. Ugy-e bár ez antiszemitizmus? S mit mondott az antiszemitizmusról a Szabadka és Vidéke? Nos hát lehet komolyan beszélni az »alapító« urakkal? Lehet komolyan venni azt, hogy azok akik magukról állítják ki a bűnösség bizonyítványát neki vágnak az ugynevezett zsidó lapoknak a kórházi leleplezések miatt.

Rá akarnak disputálni a közönségre, hogy valami zsidó érdekek sérelme miatt leplezték le a kórházi botrányokat. Miféle oktan olvasóra számít ez a klerikális lap, aki neki ezt elhiggye? Eddig még nem akadt ember aki ezt elhitte volna. Az egész ügy nemcsak városunk, hanem az ország közönsége előtt is sokkal ismeretesebb s hogy azt újabb elmondani kellene. Tessék csak türelemmel lenni a klerikális újságnak, eljön majd ideje amikor felvesszük majd újból a fonalat.

— **Vallásáborítók.** Elénk emlékezetében lehet még olvasóinknak az az országszerte óriási föltűnést kellett általános szántovai átérés. Minden magyar ember valláskülömbőség nélkül megbotránkozott akkor ezen a mozgalmal, mert mindenki tudta, hogy ez tulajdonképpen nem a katolikus vallásnak szól, hanem sokkal inkább magyarságnak. Abban az időben a katolikus hitről a görögkeleti vallásra tért sokacok azt hitték, hogy most nekik mindenképen ki kel mutatniok, hogy semmi kötelem sem fűzi őket a római katolikus valláshoz. Minden módon igyekeztek többek között Szántova szelid lelkü blébánosát, Czár Andrást bosszantani. Czár plébános túrt is mindadig, míg őt bántották, de mihelyt a vallását bántották, tudta kötelességét; követelte azok megbüntetését. Így legközelebb vallásáborításért kerül őt hitehagyott sokac a bíróság elé. Ezek durva emberek ez év május havában, midőn a szántovai római katolikus hívek búcsúrúl jöttek és az uton a plébánosok prédikációt tartott, duhaj noták ordítása közben a hívők közé hajították lovaikat és midőn látták, hogy a plébános a hívekhez szól, durva káromkodásba törtek ki és szidták a sokacokat meg a papjukat. Ezért fognak legközelebb a bíróság előtt felelni.

— **Tüzeset.** Zomborból írják: Ma reggel fél 9 órakor Mayer István fűszerkereskedő pinczéjében tűz ütött ki. Segélyre teremtint öntött egy 20 kgos korsóból egy üvegbe, midőn az inas a gyertyával közeledett. A terpentin rögtön meggyult, azonban a megjelent tűzoltóság a végzetessé válható tüzet elnyomta.

— **A palicsai hangversenyen** mely vasárnap 13-án lesz megtartva, egy igen érdekes vendég fog fellépni. Mint most értesültünk, szivességből fel fog lépni Halasról dr. Hermann Ferenczné Fenyő Rózsika urhölgy, ez a kedves hangú volt primadonna, ki alig került ki a szini iskolából, csakhamar a kolozsvári nemzeti színházhoz szerződött, hol a közönség kedvence lett, de rövid ideig szerencsétlente a szinpadot, mivel dr. Hermannhoz férjhezment. Vasárnap fel fog lépni a hangversenyen s két szép dallal fogja elbájozni közönségünket. Igazán örülhetünk, hogy a hájos és kedves művésznőt körünkben üdvözölhetjük. S hogy közönségünk élvezete teljes legyen, az egyetemi ifjúság a hangverseny után táncvigalmat rendez, miért is az előadás kezdete 6 órakor lesz s a tánczó közönség részére egy villanyos vonat fog éjfél 12 órakor a városba menni.

— **Színészeink Szentesen.** A Cs. H.-ból vesszük át a következő referátát. Pesti Ilász Lajos színigazgató előadásait kedden egy hazafias tárgyú darabbal kezdte meg. Verő György látványos színművét: a Hadak útját adták. Petőfi emlékének azzal is áldoztak, hogy Jókai Apótheózisát, Csiki nemes ambícióval mutatta be a hazafias közönségnek, mely zsuffolóság megtöltötte a színházat. Az igazgató elve az; hogy társulatának kiválóbb tagjai egymásután mutathassák be magukat,

képességüket a közönségnek, s e helyes szempontból ítélve, az első operette és első dráma alkalmat adott nekünk annak kimondására, hogy a társulatnak vannak igen törekvő és a mi mindennél több dicséret — nagy intellektuális erővel bíró tagjai. A Gésák előadása alatt szerdán alkalmunk volt hallani az ország egyik legjelesebb tenoristáját, Mihályit és — bocsánat az elsőbségért, látunk egy rendkívül kedves, sőt temperamentumos operette színésznőt Torossy Katiczát, valamint egy bájos naivát Fői Fridát, továbbá hallottuk Kiss Pista főszékes baritonját, Ferenczy Frigyes jóízű kupléit, s gyönyörködünk humorosan és diszkretül előadott pompás karikatúráján. Csütörtökön a Trilby került színre, Kápolnay Juliskával a cz. mszerepben. A szerep nehézsége nem áll arányban annak háladatosságával. Látszott játéka, hogy nagy intellektuális képessége van és megfelelőbb szerepben bírnia a közönség tisztését, rokon-szenvét megnyerni. Legnagyobb érdeműl írjuk fel, hogy betartja a valódi művészet két első szabályát: nem affektálni, és nem utánozni, s minden mozdulatán s minden szaván meglátott, hogy egy gondolkodó, és egy igazságra törekvő művész áll előttünk a színpadon. Csiky Swengáli szerepében annyira realis volt, mely hangjával annyira elevenen rajzolta a sötét alakot, hogy szinte borzadályt kellett a hallgatók körében. A többi szereplőkről szólva, azon vettük észre, hogy ezek az apró szerepek mind művészi kezekben vannak. Pénteken Az örökös mátkája került színre zsuffolt ház előtt. Különösen tetszetek Mihályi Ernő éneke, Ferenczy Frigyes humoros játéka. Az előadás mondhatni semmi kívánni valót sem hagyott fenn; a közönség annyira hálás volt, hogy némelyik dalt háromszor is megismételtetett.

— **Tűz.** Tegnap délután kigyuladt özv. Kulencsics Ágostonné V. köri lakos istállójának teteje. A tűz elhamvasztotta az egész tetőt. A kivonult tűzoltásnak sikerült a lakházat megmenteni.

— **A szilaj csikók.** Daróczy Pál madarasi illetőségű kocsis legény ma délután 1 órakor két szilaj csikóval igyekezett a szállásra. A főtéren a lovak valamitől megijedtek s az egyik ló, amelyen Daróczy ült, ledobta gazdáját, aki a következtre esett és súlyosan megsérült. A sebesülteket a mentők a laktanyába vitték, ahol a legény magához tért, a lovak elfutottak.

— **Zsebtolvajok a bevonulásnál.** Az újdéki új szerb püspök bevonulásakor az óriási tolongásban Goldstein Jakab ékszerésznek egy órát láncostul elemeltek, azonkívül Kosznics Milica és Gyorgyevits Danica asszonyoknak pedig pénzes tárcáját lopták el. A rendőrségnek sikerült Grebenár Boris stanisicsi cigányasszonyt elfogni, ki a tetteség gyanúja alatt áll, aki erre a célra odarándult zsebtolvaj bandának feje.

— **350 frtos vacsora.** Ugyancsak drága vacsorát evett a minapában Stolisits János zombori lakós családjá, a mely nem kevesebb mint 350 frtba került s hozzá még nem is bővelkedett a fogásokban. Stolisich János a múlt heti vásáron eladta földjeinek termését s a bevett 350 frtot a ház n. p. e. elől a kemencébe rejtette. Felesége estefelől nem tudván a dologról semmit, egész g. anuttalul a kemencébe tüzet rakott — vacsora főzésére s szerencsésen meg is főzte az étkeket. Az öreg Stolisits ki nem volt hon egész nyugodtan tért haza s el is költötte jóízűen a

vacsorát. A vacsora elköltésével a pénz után nézett, vajjon megvan e még. Megdöbbenve vette észre, hogy felesége a bankók alá gyujtott s a ok elégték.

— **Gyilkos menyecské.** A Szabadka és Szeged közti határban legszebb pusztája Atokháza pusztája, mely nemcsak kiünő földjeiről, de kiváló szépségű magyar leányairól is híres. Itt lakott Bertók Istvánné gazdag özvegy is, az ő két szemrevaló, csinos leányaival, Juliskával és Katiával. A fia Antal szintén ezen a pusztán lakott a szomszéd tanyán és apjáról ramaradt vagyonával önálló gazdaságot folytatott. A szomszédban lakott Német Imre is, fiatal feleségével Agnes Mariskával. Bertók Antal sűrűn átjárt a szép asszonyhoz és el is csábította őt, emiatt igen gyakori volt a véres veredések Német Imre és Bertók Antal között. Az asszony otthagya férjét. Német Imre átment a Bertók Antal tanyájára, hogy feleségét visszahívja, de az Antal biciskával fogadta, súlyosan megsebesítette ellenfelét s e miatt most ő is le bűntetését a szegedi kerületi börtönben. Tegnap délelőtt — mint lapunknak írják — az egyedül maradt Német Imréné — kit most már férje eltaszított magától — átment Bertók Istvánnéhoz, hogy megkérelje őket, de nem volt otthon más, mint a szép 18 éves Juliska. Ez a bérésekkel küzde a tanyáról bátyjuk megrontóját, Német Imréné. Ez boszút forralt. Lopva visszament a tanyára, vasvillát vett kezébe, mit a szérűskertben talált. A szérűskert szélén találta Juliskát, odasompolgott s hátulról orozva kétszer, amint csak erejéből tellett, úgy vágta fejbe a szegény fiatal leányt, hogy vértől boritva rogyott össze. Kiváltásaira odarohantak a tanyai cselédek s rémuléttel látták, hogy a szép leány a földön hever s halántékából csak egy patakzott a vér. A bérések a gyilkos menyecskét megkötözték. A szegény leány pedig néhány percnyi kínlás után kiadta lelkét. A gyilkos asszonyt a mezői rendőrségnek adták át mely bevitte Szabadkára s most a szabadkai törvényszék foglya.

— **Amikor a muzikus becsip.** Horváth József keszthelyi illetőségű cimbalmos egy kissé berugott állapotban tért hazafelé. Az ajtó be volt zárva és a zöreire sem jött ki senki, fogta magát és beverte az ablakot, de oly szerencsétlenül járt, hogy jobb kezén az úteret elvágta. Az előhívott mentők sebébe bekötözték és lakásán hagyták.

— **A Tisza áldozata.** Pataki Viktor, Pataki János zentai lakós 13 éves leánya f. hó 3-án d. u. 1 órakor a baika rétnél fürdés közben a víz alá merült és mire a közelben levők segítségére sietve kimentették a vízbe fulladt. A nyomban megejtett orvos-rendőri vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlenség miatt senki sem valóható gondatlansággal, mulasztással annnyival is inkább, mert a Tiszának az a része ahol az áldozat a víz alá merült nagyobb darabon csekély.

— **A Konkordia aug. 5-én tartott sorsjá** tékán a kihúzott sorsjegyekből a következő számuak tárgyai mint a melyek még ki nem váltattak, a volt Klein-féle bazárban átvehettek. 48, 58, 62, 81, 87, 108, 169, 171, 185, 234, 285, 406, 418, 809, 810, 816, 831, 850, 853, 854, 858, 863, 868, 869, 870, 914, 927, 972, 964, 979, 981, 993, 1001, 1009, 1010, 1070, 1095, 1135, 1196, 1249, 1277, 1280, 1281, 1283, 1296, 1335, 1386, 1401, 1416, 1424, 1454, 1482.

— **Hazafias vigécz.** Egy kis vigécz-nal

volt hétfőn az ő becei nagyvendéglőben. Egy bécsi és egy budapesti vigécz kerültek ugyanegy asztalhoz és mint kollegák összeismerkedtek. A míg üzleti dolgokról folyt a társalgás, addig csendes volt az asztal, de hát végre is a mesterségről folyton beszélni uoalmas, áttértek a politikára. Eöben a bécsi vigécz nagyon otthoniasnak érezte magát és egész fensőbbsséggel beszél a pestivel, sőt annyira merészkedett, hogy elítélte a Petőfi-ünnepet, szidta a magyar kormányt, sőt a magyarokat egyáltalán. Ezt már nem tűrhette a magyar vigécz és oda szót, hogy hagyjon fel a magyar szidalmazással a kollega, mert külföldben szóbőség híján — csattanós érvekkel megy az arcának. — „Azt szeretném látni!” — felelt a német vigécz. Nem hagyta kétszer mondani magának a bpesti és két hatalmas pofont röpített a magyarfaló vigécz fejéhez. Erre már a kávéházi vendégek is figyelmesek lettek s meglátván az okot a magyar vigécz pártjára állottak, mit látva a német, dühösen ordította, hogy vér fog folyni, mert ő tartalékos tiszt s mérgeiben ellenfelének ott heverő sétapáczját törté darabokra. Másnap — a nélkül, hogy vér folyt volna — a két vigécz ellenkező irányban tovább utazott, csak annak emlékét és tudatát hagyta itt, hogy vannak derék hazafias vigécek is, a kik nem hagyják mecskolni a magyart.

— **Kerge ur pajzánkodik.**

— Egy telegrammot kaptunk Csonopláról, — szót valamelyikünk a redakcióban, de nem tudom fölhasználni az újság számára, mert homályos, üres és semmitmondó...

Kerge ur beadta a garast:

— E szerint nem telegrammot kaptunk, hanem üres grammot...

A szerkesztéségi nagy öllő repült, Kerge ur szaladt...

Menekülés közben odaszólt látván nevű kollegáknak:

— Római katolikus!

— Mit akarsz?

— Nem érde? Azt mondtam: pá Pista! ...Kerge ur jelenleg a tőgyfás erdőben lapul.

Délutáni jelenetek az uszodában.

— Jelenet a zanzibári iszapfüldőben. —

Fürdő vendég (beszappanozott fejfel kéjelve járkal a tusok körül.) Minő isteni gyönyör, mily nagyvárosi berendezés, igazán sokáig fogom emlegetni ezt a kellemes délutánt (az egyik tushoz érve megakarja fogni a szőlep nyílót.)

Uzó mester (stentori hangon ordítva, vésszes szemforgatással odarohan és hátulról megragadja a boldog fürdőzőnek karját.) Mit csinál maga, mit csinál az istenért?! Nem érti?... Micsoda disznóság ez, hogy merészel beszappanozott fejfel a tusoz menni?

F. v. (elsápad, reszkelve) bocsánatot édes jó uram, de hát idegen vagyok nem tudom a szokást.

U. m. Lári-fári, azt mindenki mondhatja. Lódujon kifelé... Egy kettő... Nem érti? A bazinban ülő és tubiczoló fürdővendégek megilletődve hallgatják az udvarias rendreutasítást s hajlonganak a derék uszómaster előtt s mialatt ez kiboxolja a neveletlen fürdővendéget, kórusan kiabálják: úgy kell neki, hogy merészel szappanos tejjel belépni a fürdőbe.)

(5 perc mulva)

(Az uszodahelyiség szörnyen megnépesedik, alig férnek el egymás mellett. Az uszómester egy kis nebulóra köti az uszókötetet, a klubcolni kezd a vízben. Egy idősebb fürdőző éppen a kis nebuló elé kerül és nem bír kellő gyorsasággal elmenni onnét.)

U. m. Czoki hű, nem lát a szemétől, jó lesz mozogni, nézze meg az ember a vén marháját!

F. v. (méltatlankodva.) Kérem ne tessék olyankor tanítani amikor ugyanis alig férünk el egymás mellett.

U. m. (Orditva.) Mit beszél? Parancsoljon oda haza, én akkor tanítok a mikor akarok tudja. Oszkó jó lesz befogni a száját, nevelten goromba fráter. (Ebben a pillanatban a bazin körül sütkérezők közül egyet belelöknek a vízbe. Kikapja a vízből a vérszenes ordító nebulót és odarohan.) Mars ki... nem hallja, hogy mer mozogni mikor én tanítok mi?... azt a rakoncátlan mindenét, mozogjon vagy mindjárt kibajitom. (A halálra rémült alak kispolyog az uszó mester pedig megelégedett mosolylyal sodorgatja a bajuszát. Fürdőzők egyhangulag: Nagyszerű volt, nem is árt ezeket a nevelélen fizzőköt egy kicsit ránczba szedni.)

(3 perc mulva.)

(Egy jámbor arcu, kívánatos szőke bajuszu ábrándos ifju ül a nem uszók felében, örvendezve a kellemes víznek. Egyszerre csak többen jönnek oda ismerősök és játszadoznak szende báránykák módjára a vízben. Az uszó mester, ki a jelenetnek egy távoli sarokból szemlélője, kitörő dühvel ordít, de hasztalan.)

U. m. Hallják! vagy siketek magok? Hogy mernek a vízben pacsolni?

F. v. (kórusban): beszélhetsz jó vitéz, senki sem hallgat rád!...

U. m. (tajtékozva.) Micsoda ellenszegülés ez? (Lekapja az uszó rudat és az egyik fürdőzőt jól hátba vágja.) Czoki te. Takarodik ki mindjárt a vízből, azt a semmiházi léhütőt. (A szőke bajuszu ifju nevet, míg az uszó mester őt is oldalba nem löki a ruddal.) Néma esend, a vendégek oldalbordájukat tapogatták s fájó pillantásokkal hagyják ott a vizet, a melyben oly kellemes perczeket töltöttek.

U. m. (büszkén a fürdőszolgákhoz.) Lám! így kell rendet tartani.

—cs.

5057 szám 1899. élv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szabadkai kereskedelmi és iparbank végrehajtatónak Schulhoff Ignácé szül. Löwinger Mária végrehajtást szenvedő elleni 5400 frt — kr. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szabadkai kir. törvényszék a (szabadkai kir. jbiróság) területén levő Szabadka város határában fekvő szabadkai 787 sz. betétben A 6373 hrsz. VII. kör 96 sz. ház és 188 □-ól udvarból Schulhoff Ignácé szül. Löwinger Máriaat illető felerészre a C I rsz. a. Löwinger Jakob javára és a kapu mellett szobájára terjedő életfogytiglani hasznélvezeti jogának fenntartása mellett az árverést 11200 frt krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlant az 1899 év szeptember hó 2-ik napján

délelőtti 9 órakor a szabadkai kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 120 frt — készpénzben vagy az 1881 LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november hó 1-én 3333 sz. a. kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szabadkán a kir. törvényszék telekkönyvi hatóság 1899 év június hó 14.

Eperjési Béla,
kir. törvénzi bír.

Gummi és halhólyag

Különlegességök

Boisson és Társa legújabb gyárából
Kapható csak **MOLNÁR VILMOS**
cs. és k. szab. s.rvkötésnél Budapest, IV. Károly-
körút 28. (Károly-laktanya.)

Árak: tucatonként 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 frt. Capettes amer. rövid (Condon) textja 3, 4, 5 frt. Octulus Posarium (női különlegesség) használati utasítással drága 2, 2,50, 3 frt. Francia övszivacsok textja 3, 4, 5, 6 frt. Öv-Pastillák nőnek 1 dohoz 12 drb. 1,60. Új Látia női övszer, romlásnak alanc kitéve drága 8 frt. Minta küldemény 6 és 10 frtért. — Új. 10 frt és azon felül megrendelésnél 15% engedmény. Pósta megbi-
zások a legnagyobb titoktartás mellett, utánvét vagy előleges pénzküldés mellett eszközöltenek.

8750 szám 1899. élv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Grosz Máté szabadkai lakos végrehajtatónak Vigoda Alajos és neje végrehajtást szenvedők elleni 815 frt — kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szabadkai kir. törvényszék (a szabadkai kir. jbiróság) területén levő Szabadka város határában fekvő a szabadkai 2598 sz. betétben A 1 9143 9144 és 9145 hrsz. a. foglalt Vigoda Alajos és neje szül. Abraham Teréz nevéken álló 38 sz. ház és 60 □-ól 2 föld 33 □-ól és 369 □-ól területű majsai szőlőkben fekvő ház szőő és kertre az árverést 1305 frt — krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi október hó 6-ik napján délelőtti 9 órakor a szabadkai kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 130 frt 50 frt készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szabadkán, a kir. törvényszék telekkönyvi hatósága 1899. évi július hó 28. napján.

Dr. Eperjessy Béla,
kir. tszéki bír.

7993 szám 1899. élv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szabadkai takarékpénztár és népbank és csatl. társai végrehajtatónak Balázs Piri Dánielné szül. Tikvicky Julia végrehajtást szenvedő elleni 3850 frt — kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szabadkai kir. törvényszék, a szabadkai kir. járásbírósg területén levő Szabadka város belterületén fekvő, szabadkai 7174 sz. betétben A I. 133, 134 hrsz. a. foglalt Tikvicky Julia férj. Balázs Piri Dánielné nevéen álló 1-ső kör 261. sz. ház és 162 □-ól területű udvar és 70 □-ól területű kertre 1630 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi augusztus hó 21-ik napján délelőtti 9 órakor a szabadkai kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 163 frt kr. készpénzben vagy 1881 LX t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november hó 1-én 3333. sz. a. kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál, előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szabadkán, a kir. törvényszék telekkönyvi hatóság 1899. évi július hó 12-ik napján.

Dr. Eperjessy Béla,
törvényszéki bír.

Hirdetés.

A helybeli izr. szent egyletnek választást vezető bizottsága közhírré teszi, hogy az egylet választmánya 1899. évi április hó 17. tartott ülésen az előjáráságnak és 21 bizottmányi tagnak 3 évre leendő megválasztására az alapszabályok 8. és 10. §-ainak szigorú betartása mellett az új választást elrendelte.

A kiküldött választást vezető bizottság az említett szakaszok alapján a jelenleg a szavazati joggal bíró tagok névjegyzékét összeállította és annak egy példányát a templom előcsarnokában, egy példányát a szent egylet helyiségében és egy példányát az izr. hitk. irodában megtekintés végett közszemlére kifüggesztette és másodízben felhívja mindazon egyleti tagokat, kik az említett helyiségekben kifüggesztett szavazók névjegyzékébe felvéve nem lettek, mert évi illetményeikkel hátralékban vannak, hogy hátralékaikat **szeptember hó 2-ának déli 12 óráig** bezárólag az egylet pénztárába annál bizonyosabban fizessék be, mert ellen esetben az alapszabályok értelmében a megejtendő választásnál szavazati joguk nem lesz.

Bővebb felvilágosítással szolgál az egylet jegyzője a hitk. irodában.

Kelt Szabadkán, 1899. évi augusztus hó 2.

Kunetz Mór,
vél. vezető biz. elnök.